

[P. M. Dam.]

det er muligt — måske i endnu højere grad end sidst — at erholde tildelt et til befolkningens størrelse svarende ekstraordinært stort beløb af Marshallhjælpen til successiv løsning af de berørte vanskelige problemer, der piner meget på Færøerne i dag, og at fremsætte ønsket om, at man nu, da man skal behandle lovforslaget, fastsætter et bestemt beløb til hjælp for Færøerne. Der er jo ikke afsat noget bestemt beløb, men det er antydnet, at også Færøerne ligesom sidst skal få andel i midlerne. Jeg ville være meget glad, om man nu straks kunne blive enig om at overveje disse problemer og fastsætte et beløb — det beløb, man har tiltænkt Færøerne.

Finansministeren (Thorleif Kristensen): Jeg takker for den tilslutning, der er givet til det foreliggende lovforslag fra forskellige af de ærede ordførere. Der var enkelte af ordførerne, som gjorde nogle bemærkninger om de nuværende regeringspartiers stilling til tidligere fremsatte lovforslag af denne art og til det her foreliggende lovforslag, og det syntes, som om enkelte af de ærede talere havde nogen fornøjelse af de betragtninger, de dér anstillede.

Nu må man jo unde de ærede medlemmer al den fornøjelse, de kan få, og jeg vil nødig borttage noget som helst af den morskab, som enkelte har gjort sig.

Jeg vil derimod gerne forklare, hvad det er, der har bevirket, at nogle af os har taget en stilling til det foreliggende lovforslag, der er anderledes end den stilling, vi i en helt anden økonomisk situation her i landet har taget til et lovforslag af lignende art. Jeg var med til at tale imod, at man for et par år siden gav Marshalllån til mejerierne. Jeg er i dag med til at stille forslag om, at man i den nuværende økonomiske situation stiller Marshalllån til rådighed bl. a. for mejerierne. Hvorfor disponerer vi anderledes i dag, end vi gjorde for 2—3 år siden? Det gør vi, fordi de økonomiske forhold i landet er anderledes, end de var dengang. Det ville være et meget dårligt styre, der ikke indrettede sine handlinger efter de økonomiske forhold i landet. Hvis vi gik frem efter en lineal eller efter en lærebog, uanset om der var tale om et program eller noget andet, ville vi jo ikke være realister. Hvad er det da, der er sket siden dengang, vi først talte om lån til mejerierne af Marshallpengene? Der er sket det, at på grund af det store underskud på betalingsbalancen, vi har haft efter den engelske devaluering og navnlig efter Korea-krigen, er der med nødvendig konsekvens —

det begyndte jo under den forrige regering og er fortsat under den nuværende indtil oktober i fjor — sket en betydelig stramning af kreditmarkedet her i landet. Jeg siger, at dette er en nødvendig konsekvens af det underskud på betalingsbalancen, som vi har haft. Jeg har tidligere haft lejlighed til her i det høje ting at redegøre for denne sammenhæng; det er den, der er forklaringen på vor creditsituation. Men det er også klart, at når der således på grund af forholdene kommer en stram creditsituation i landet, er det mere nødvendigt, end det er under normale forhold, at man holder hus med den begrænsede kredit, der er til rådighed. Under mere normale forhold er det ønskeligt, at mejerier og andre erhvervsvirksomheder selv sørger for deres kreditforsyning, for jeg er enig med det ærede medlem hr. Oluf Pedersen i, at man ikke skal have statsfinansiering, når der ikke er strenge grunde for det. Det er imidlertid klart, at i en stram creditsituation, hvor der kun kan stilles en meget begrænset kredit til rådighed, er det nødvendigt, at man sørger for, at de mest samfundsvigtige formål bliver tilgodeset forud for andre ting. Dette er grunden til, at regeringen i de sidste måneder har truffet forskellige dispositioner, som har til formål at sikre, at visse samfunds nødvendige former for investering kan blive finansieret, selvom man ikke i samme grad kan tilfredsstille andre behov.

Når der har været tale om boligbyggeri, lad mig så i den forbindelse anføre, at det er den betragtning, jeg her har fremdraget, der lå til grund for regeringens henvendelse til nationalbanken i eftersommeren om at yde en vis genbelåning af byggelån. Vi var klar over, at man ikke havde råd til en almindelig kreditudvidelse, og derfor tiltrådte vi, at der til gengæld blev solgt statsobligationer, således at den samlede pengemængde stort set ikke blev påvirket af det, der skete.

Jeg skal i denne forbindelse sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, der spurgte, om man agtede at udbyde statslån, efterhånden som der kom penge ud gennem loven, at det princip, som regeringen dér vil følge, er det, der blev skitseret fra vor side under finanslovdebatten. Vi følger stadig det princip, at staten i det store og hele bør være nogenlunde neutral i kreditmæssig henseende. Vi går ikke frem efter en matematisk formel. Man må naturligvis tage fornuftige hensyn i den ene og den anden situation, men det må i det store og hele være en grundsætning, at statsfinansierne hverken skal bruges til kreditstramning eller til kre-